

ved personlig kontakt mellem arbejdsgiveren eller hans repræsentant og arbejderne.

2. På pladser, hvor arbejdsgiveren beskæftiger 5 arbejdere eller derover, vælger arbejderne en eller flere sikkerhedsrepræsentanter, der sammen med arbejdsgiveren eller arbejdslederen danner én, eventuelt flere sikkerhedsgrupper.

3. På store pladser og på pladser med særlig ulykkes- eller sundhedsrisiko kan arbejdstilsynet kræve, at sikkerhedsarbejdet ledes og samordnes gennem et sikkerhedsudvalg.

4. De enkelte virksomheders sikkerhedsarbejde på pladsen samordnes ved sikkerhedsmøder, der afholdes regelmæssigt, f. eks. i forbindelse med byggemøderne.

Bygherren får ansvaret for denne samordning.

5. Der etableres en konsulentordning til ved vejledning og tilsyn at intensivere sikkerhedsarbejdet ved bygge- og anlægsarbejde.

Bygherreansvaret er det eneste punkt i ordningen, som kræver lovændring. Konsulentordningen, som er et uundværligt led i den foreslåede sikkerhedsorganisation, tænkes etableret med 30 mand svarende til ca. én pr. arbejdstilsynskreds og vil betyde en årlig udgift for staten på ca. 2 mill. kr., heraf ca. 1,6 mill. i lønudgift. Bevillingsspørgsmålet er særskilt rejst over for folketingets finansudvalg.

Baggrunden for arbejdsrådets forslag om en konsulentordning har været den enighed, der i rådets udvalg vedrørende internt sikkerhedsarbejde ved bygge- og anlægsarbejde var om rådets opgaver, nemlig bl. a. at fremkomme med forslag til en konsulentordnings struktur, herunder ansættelse, aflønning, uddannelse og styring.

Rådet har herved været opmærksom på, at ordningen skulle have nær tilknytning til arbejdsmarkedets parter, og at arbejdsrådets udvalg har udtrykt enighed om, at finansiering af ordningen bør finde sted uden bidrag fra arbejdsgiverne, dvs. offentlig finansiering.

Enigheden om finansieringsformen er begrundet med, at kun herved opnår konsulenterne den nødvendige selvstændighed og offentlige autoritet.

Som lokalt støtteelement for konsulenterne har rådet overvejet forskellige løsninger. Som den mest hensigtsmæssige er man enedes om at oprette kontaktudvalg i hver arbejdstilsynskreds med den stedlige fabrikinspektør som formand samt 3 arbejderrepræsentanter, 2 arbejdsgiverrepræsentanter og 1 arbejdslederrepræsentant.

Der er bred enighed om, at indførelsen af konsulenterne på længere sigt vil betyde færre arbejdsulykker og erhvervs sygdomme og således medføre besparelser inden for social- og sundhedssektoren.

Arbejdsministeren er indstillet på at udfærdige arbejdsrådets udkast som bekendtgørelse, men gennemførelse af bygherreansvaret (pkt. 4 ovenfor) kræver ændring i arbejderbeskyttelsesloven.

Det foreliggende lovforslag er en konsekvens heraf.

Til nr. 1.

Da bygherren ikke behøver at være arbejdsgiver, er den foreslåede udvidelse nødvendig.

Til nr. 3.

For at få byggepladsens forskellige virksomheder til at samordne sikkerhedsarbejdet er det nødvendigt, at en person har pligt til at sørge for en sådan samordning (koordinator). Pligten kan bedst placeres hos bygherren. Såfremt bygherren ikke selv kan påtage sig denne pligt, skal han sørge for, at den overdrages til en koordinator.

Det bemærkes, at bygherren eller hans koordinator kun får pligten til at samordne sikkerhedsarbejdet på pladsen, mens det fuldt ud er de enkelte arbejdsgivere, der har ansvaret for, at arbejderbeskyttelseslovgivningen bliver overholdt i relation til deres egne ansatte.

Bygherren vil typisk være den, for hvis regning anlægs-, nybygnings-, ombygnings- eller vedligeholdelsesarbejde foretages.

Bygherren skal tage stilling til, om han selv vil påtage sig samordningen, eller om han vil overdrage denne til en af ham udpeget koordinator. Overdrages samordningen til en koordinator, er spørgsmålet om samordning bygherren uvedkommende. Fungerer den udpegede koordinator ikke længere, må bygherren dog selv sørge for udpegning af en ny.

Koordinatoren hæfter selvstændigt for overholdelsen af sin samordningspligt. Ansvaret kan ikke føres videre til bygherren.

Den samordning, som bygherren eller koordinatoren skal stå for, omfatter følgende:

Han skal samordne de enkelte arbejdsgivers sikkerhedsarbejde ved regelmæssige sikkerhedsmøder på pladsen, f. eks. i forbindelse med byggemøder.

Hvor der findes et sikkerhedsudvalg, skal han tillige deltage i dets arbejde.

Hvis samordningen har svigtet, kan bygherren eller koordinatoren straffes med bøde efter lovens § 71, jfr. § 3, stk. 5.

Derimod er der ikke tillagt bygherren eller koordinatoren ansvar inden for det traditionelle område for arbejdsgiverens ansvar for de ansattes sikkerhed og sundhed.

Hvis der således sker en arbejdspladsulykke, kan bygherren eller koordinatoren eventuelt højst blive